

Advent - Quart diumenge

[Mi 5,1-4](#)

[He 10,5-10](#)

[Lc 1,39-45](#)

Ja ben bé a tocar de Nadal, escoltem aquest evangeli senzill i fresc. Familiar i directe. Potser Nadal té molt d'aquestes qualitats. I val la pena que les assaborim. **1.- Avui l'Evangeli ens parla. Contemplem??** Penso que l'Evangeli, avui, tan a prop de Nadal, ens fa veure en Maria 3 actituds fonamentals: Disponibilitat, agraïment i humilitat. Contemplem Maria posant-se en marxa a visitar Isabel. Lluny, a la muntanya. Sap que Isabel està embarassada i s'afanya a estar al seu costat per poder-la ajudar. No necessita la petició concreta. Ni rumiar-s'ho massa. Se'n va diligentment. A donar un cop de mà. A servir en el que calgui. A Maria la mou la voluntat de servei i d'estar al costat. Vol servir. Vol ajudar. I allà se n'hi va. I arribada a casa Isabel, és reconeguda com la benedicció de Déu. Com a gest que mostra la tendresa i el favor de Déu. Isabel agraeix aquesta visita inesperada. I la situa entre els signes que li permeten descobrir la presència de Déu a la seva vida. Una presència que suscita vida. Que fa saltar. En aquells moments, Maria és do de Déu. Que cal veure, ser-ne conscient i agrair. Beneïda, Maria. Tu també ets beneïda. Amb la benedicció del mateix Altíssim. I, amb realisme, copsar la proximitat i el do de Déu tan immediat i tan personal, fa que Isabel es planteji el "Com pot ser això", si sóc tan poqueta cosa. Com pot ser que això em passi a mi. Qui sóc jo per que vinguis a visitar-me tu, Maria, beneïda. El fragment d'avui acaba aquí. Sabem com continua. I sabem que Maria mostra el seu agraïment, entre d'altres coses, perquè ha mirat la petitesa de la seva serventa. Disponibilitat, agraïment, i humilitat. Tres trets de Nadal que solen estar molt amagats i passar desapercebuts **2.- Ens atrevim a concretar i viure aquestes tres actituds, en Nadal??** Potser -ves a saber- preparar-nos per Nadal podria consistir en buscar unes poques formes de viure concretament aquestes tres actituds aquests dies de festes. Cal que m'aturi uns breus moments a pensar com puc "posar-me en camí i anar diligentment a la muntanya" a servir i estar al costat. Potser tinc ben a prop gent gran i malalts a qui visitar i amb qui estar una bona estona. Potser tinc un veí a qui puc donar-li un cop de mà en... O aquella família a qui puc donar una petita alegria fent que... Puc plantejar-me d'anar amb els ulls ben oberts i receptius? Els ulls del cor, em refereixo. Per tal de poder veure tants i tants de detalls on se'm manifesta la proximitat i el favor de Déu. Mitjançant aquell i aquella. Coneguts o desconeguts. Puc plantejar-me de manifestar i agrair tantes atencions i gestos que rebo al llarg del dia. M'atreveixo a valorar i agrair allò que tantes vegades dono per descomptat i degut?? I tantes altres, ni les percebo!!! I, puc prendre una mica de distància?... De mi mateix!! Per tal de veure'm tal com sóc. Amb les meves naturals dimensions. Amb la meva real compostura. Feta de llums i ombres. Necessitada. Tan necessitada!! M'atreveixo a deixar aquesta o aquella altra pantalla... aquell protagonisme... aquella fantasia... i -amb molta humilitat!!!- reconèixer que sóc com sóc. Al costat d'altres que també són com són. Ben al costat. Trepitjant el mateix terra. Sense pujar-me a cap empostissat ni tamboret. Com ho podria concretar, tot això? M'hi atreveixo???? Maria ho va fer, així. Amb aquesta espontaneïtat. I jo, m'atreveixo? M'atreveixo a pensar-ho, al menys, aquest Nadal?.. O prefereixo seguir com sempre he fet... i seguiré fent. **3.- Per cert, i per què només en Nadal?** Per què no podria, al llarg de tot l'any, ser tot jo una mica més així? Disponible, agraït i humil. Fa molts anys un tal Ignasi, de Lloia, va descobrir que la seva vida era molt més autèntica, lluminosa i feliç quan es plantejava viure així. Ell ho deia amb unes altres paraules: lloar, reverenciar i servir, però ve a ser això mateix, aproximadament. Tan se val el lluny que, ara mateix, estigui de viure i ser així. Puc aprendre'n. Podem aprendre i exercitar-nos. Podem anar donant passes en aquesta direcció. Portem dos mil Nadals... i encara avui hem d'anar a Betlem a aprendre'n. A un Betlem fet, tot ell, d'agraïment, servei i humilitat. A demanar d'aprendre'n. Avui, quart diumenge d'advent, a les portes de Nadal encara m'ho puc pensar. Tot mirant com ho va fer Maria de Nazaret.

ETIQUETES

RESTA ISRAEL PROFETES MARIA FELICITAT